

El Baix Penadès

Setmanari autonomista

SURT ELS DISSAPTES

Preus de subscripció

VENDRELL, trimestre.	1 ^a	Ptas
FORA, id.	1 ^a 25	»
EXTRANGER, id.	2 ^a	»

Número corrent, 10 céntims. Atrassat, 20 id.

Redacció y Administració

Plaça Pi Margall, número 2.

Anuncis á preus convencionals. Remitits: 10 céntims línia

No s'admeten escrits sense firma

NO S TORNAN ELS ORIGINALS

Al vol

Vendrell se refá. S'allunya la dissort qui va atuir-la durant un curt espai de temps, y altra volta sent renaixer en les seves arteries de vida la feineria la circulació activa que és signe de vida. Lo que fou paorosa malvestat va esfumantse prenent llusors esblaimades que anirán fonentse á mida que transcorri el temps, el millor dels amichs pera consolarnos. Ha sigut dolorós aqueix tranzit, més ha passat; ja es un pretérit.

Mes ay, que en les llars tristes ont la mort ha arrebatat á sers volguts fins al deliri, el recort dels dies negres perdurará llarg temps, enfosquit pel dolor de veurels caure poc menys que indefensats per la ciencia, que, segurament, no ha pronunciat encare sa darrera paraula pera lliurar d'aquests flagells á la humanitat.

En una vila com la nostra, que's poden considerar els conveins com á una extensió de la familia, com no havém de plorarles totes les baixes sofertes durant la greu batalla ab l'invisible enemic? Nosaltres que per damunt de tot, de tot, hi posém la vida humana; que sentím revoltada la consciencia quan veíem declarar la guerra á una nació, per llunyadana que sigui, haventhi de sacrificar les vides dels humils, com no han de dóldrens tots els vendrellencs que han sigut víctimes de la passada epidemia? Pera ells y llurs families el nostre més sentit condol.

Pero el cronista té, además, afeccions particulars, amistats íntimes ab les que compareixen els ideals qui fan del home quelcom més que un ésser vingut al mon pera creixer y multiplicarse. D'aqueixos també n'ha vist enfonsarse en la fossa, tornant á la mare terra lo que d'ella havia sortit. Y are sent més gran el buit que l'envolta.

Un dels primers que blincaren son cós retut per la dalla mortífera, fou en Josep Mumbrú, quina mort, ocorreguda á Barcelona, produí el primer estaborniment colectiu, no tan sols á la vila sino en tota la comarca ont era conegut y apreciat de tothom.—Si homes com en Mumbrú, en el plé de la vida, rodejat d'un benestar que li permetia portar un règim sense privacions de cap mena hi han de caure, pobres de nosaltres!—Veusaquí la exclamació general els primers dies del mes fatídic.

Pera'l cronista la fatalitat havia escullit com á pròleg á una de les seves més preuades relacions.

Home senzill y de tracte afable, el trobaran d'anyor més d'un terratinent que en la crisi vinícola que atravessá la comarca, trobá desinteressada ajuda pera sortejar la penuria que la depreciació del ví va portarlosi.

Treballador incansable y actiu, dedicava vintiquatre hores al dia á lo que constituía el seu pedestal, la botiga de robes que, junt ab la seva esposa, havien portat á un tal desenrotlló, que está considerada per molts barcelonins

com una de les més importants de Catalunya, descomptat la capital.

Apart del home de negocis, era un ingénuu. En el seu cor de nin no hi cabien altres sentiments que'ls que creen les nobles passions. En política era un passiu; pero per instinct natural, ó per l'ambient en que's movia, era endut sempre per les corrents autonomistes qui son les que predominen en aquesta vila.

Prou voldria el cronista entrar en altres ordes de la vida del senyor Mumbrú, pero tem que's cregui interessada la seva oració fúnebre en aquesta ocasió. Fou un ciutadà digne, per tots conceptes, de la estimació que se li tenia aquí y fora d'aquí. Model d'esposos y pare amantíssim, calia tractarlo en la intimitat pera convencers de com aquell gran comerciant era senzill amic de sos dependents, y una ánima generosa y noble disposada á oblidar els agravis que se li poguessin fer. La vila ha perdut ab ell, un bon vendrellenc. que ab la seva activitat contribuía á aixecar el crèdit de la plassa dintre de Catalunya y fora d'ella. Descansi en pau, mentres que'ls seus el ploren.

Y vingueren les acaballes de la traidora malaltia, y ab elles la mort de l'amic entrañable, del mestre en política, del company, humorista y profon, Pau Martorell. Després de una lluita perllongada en que la constitució robusta del home semblava triomfar del minúscul enemic, la complicació de mortíferes malalties acabaren de anorrear aquell cós ben sapat; fins á l'hora de la mort havia de demostrar en Martorell que no era pera ell rendirse á la primera escomesa.

Així mateix en la vida: home d'ideals progressius no s'acontentava en practicarlos isoladament, sino que, rodejantse dels elements que considerava necessaris, se lleysava á llur espariment pera que la llevor per ell sembrada germinés en l'intelexte dels seus semblants. La forsa de voluntat, característica en ell, el transformá, per l'estudi, d'obrer en intelectual. Malgrat la seva modestia en totes les practiques de la vida, no sabia negarse á ocupar llocs enlairats, si creia que desde ells la seva acció podia ésser profitosa pera llurs consemblants, ó pera'ls ideals que professava ab ferma convicció.

«Mens sana in corpore sano». Home ponderat en sos judicis no defugia les ocasions de posar la seva inteligencia al servei de la comunitat pera beneficiar al proisme.

¡Quí li havia de dir al malaguanyat amic, quan are fa algun temps donava per dugues vegades, en aquestes planes, el crit d'alerta sobre la possible invasió epidémica en nostra vila, que ell havia d'esserne una víctima! ¿Es que hi ha pressentiments que'ns posen en evidència de lo que ha de succeir? Mes nó; es aquell clar judici tan seu que li feia preveure lo que desgraciadament ha ocorregut. Escolteulo un moment:

«Les moltes relacions que l'Italia sosté ab Espanya, principalment per la via marítima, no hi ha dubte que constitueixen per nosaltres un gros perill si'l go-

vern no pren oportunes y rígoroses mides, ja pera evitar en lo possible l'importació del mal, ja pera contenir sos desastrosos efectes.

Séries precaucions deurien pendre també les Juntes locals de Sanitat... y es nenester també que tots els vehins hi posin per sa part la més bona voluntat adoptant certes mides preventives, allunyant de llurs cases tot lo que's pugui convertir en focu d'infecció. Es precis no oblidar tampoc l'aspecte económic que porten aparellades les pestes...»

Y era en el mes de Desembre que ho deia!

La seva pérdua es de grossa importancia pera la nostra vila, puig entenía que, á més de les de casa, té l'home obligacions á complir en la comunitat, y se'l trobava sempre disposat á donar son valió concurs á tot lo que fos en benefici de la població. Lo transcrit ho demostra.

En aquestes planes se li dedicá un article. Vagi la meva conformitat en tot lo que allí se diu.

Vendrell ha perdut un fill il·lustre; el republicanisme autonómic un campió esforçat. Els amics y companys anyorarém al mestre; la seva familia plorará al pare y al espós que adorava en ella.

FRIS.

Glosari

Recordo una anécdota, que vaig llegir de petit, que deia que uns filòsofs de la vella Grecia estaven discutint sobre'ls mals y la decadencia de la Nació, avants tan forta y floreixenta.

En aquest moment no recordo el diàleg que sostenien, sols recordo que va passar un home del poble qui portava en son mantell unes pomes podrides, y enterantse de la conversa dels sabis, se aturá y digué:

—Es inútil que us trenqueu el cap buscant la solució per remeiar els mals que pateix la nostra Grecia; el mal está en nosaltres que estem gastats y corcats com aquestes pomes que porto. Feu que elles siguin fruits sabrosos y frescs y fareu tant com fer tornar á la Grecia forta y esplendent. Teniu medis, ¡oh, sabis! de fer reverdir aquests fruits?—

Devant tal rahonament, quedaren els sabis palpatats; mes un d'ells, refentse, exclamá:

—Hi ha un medi per fer que aquets fruits tornin á son primitiu estat de puresa y sabor.

—¿Quin?—preguntaren tots.

—Sembreu en bona terra les llevors que en son si tanquen; cuideu amb amor l'arbre que neixi, y veureu que farà fruits com aquests; pero plens de salut y bellesa.—

Y bé; aquesta anécdota no pot aplicarse també als nostres temps?

Si nosaltres ens trobem ja fets, estátics, incapassos d'evolucionar y de rectificar els nostres passos

en quant ho demanen els nostres deures d'humanitat, hem de tenir present que la consciència de nostres fills, se formarà baix la influència directa de nostres fets y de nostres paraules; tindran com nosaltres el nostre pessimisme històric, y no aixecaran el cap per a buscar la esperança dels nostres ideals que no hem pogut conquerir nosaltres.

Y encare hem de veure tots els dies que'ls pares de nostres temps, deixen a llurs fills, les llevors de les pomes podrides, contaminarse del seu mal; deixarles abandonades en terreny erm, fent que'ls arbres nous no puguin donar els fruits plens de vida a que's referia el sabi filosòf de la velia Grecia ni donar als seus tendres plansos els elements necessaris pera que demà siguin forts esperitualment, homes de civilitat am criteri propi.

Tots coneixem els medis de que'ns hem de valdre y pocs son els que'ls apliquen.

Tots volem que'ls nostres fills siguin instruits y deixem casi abandonada la seva educació, deixant que la formació del caràcter vagui indirigit per la pobre experiència que'ls nostres fills poden adquirir en l'exemple domèstic y en la societat que'ls envolta, empapantse dels seus defectes y vicis y fent homes ineptes y desnaturalisats.

Are mateix estem a punt de presenciar una pràctica que tots els anys ve exercintse, la quina està diferenciada del sen fi per tot un món de distància.

El vinent novembre se comensaran, com anyalment, les classes nocturnes per nois de més de dotze anys.

Es sapigut de tots, la manera que'l mestre te necessitat de portar aquestes classes per no esporsar-se a que tothom fassi anar la seva reputació poc menys que a l'alsada de les sabates. Llegir, escriure y les quatre operacions d'aritmètica.

Doncs bé; a Bèlgica, en aquestes classes no s'esplida res de tot això.

Varia segons la localitat ahont estan les escoles. En els districtes rurals no son admesos mes que'ls que saben llegir, escriure y contar. Y allí, sols ensenyen «ciències naturals aplicades y la geometria» y encare sols dos o tres dies a la setmana, doncs el resto del temps el passen a la ensenyansa civica, y en la economia, dedicant a aquestes dagues matèries una preferència marcadíssima, funcionant en alguns escoles institucions de previsió y estalvi.

No queda cap dubte que les orientacions de les escoles d'adultes son allí mes educatives que instructives, ajudant y dirigint al deixeble l'educació imperfecta que la experiència domèstica y social ha imprès en ell.

Doncs bé; recorde que un mestre jove va dirme que en unes classes nocturnes d'aquest país va voler explicar un dia per setmana, «educació civica é higiene» y va trobarse amb un pare que li digué que'ls adults no han d'anar a l'escola a sentir cuentos del mestre.

Aquest mateix mestre volgué després explicar-les el dissabte, dia en que no's fa classe, y no hi comparegué ningú.

Com volem que tinguin certa cultura civica els deixebles que surten de les nostres escoles si fins els pares s'oposen a que'n rebin les mes petites nocions que un mestre carregat de bona voluntat y esperança volia suministrarshi?

Poc mes o menys succeïx en les escoles diurnes.

No'ns hem convençut encare que de la educació de nostres fills ha de naixer la virtut, y l'esperansa de que'ls nostres mals sien remediabls, am tot y saber que la educació es el consol de tots els pobles abrumats per greus dafalliments.

GLAUC.

Notes ciutadanes

Am tota sinceritat, amics lectors, «Pink» deu confessarvos que us anyorava y que la ploma ja sentia frisança de transcriure al paper, anc que fos

inhàbilment, les seves impressions sobre alguns aspectes d'aquesta complexa vida barcelonina. Y bé, desde avui, bons amics, la tasca s'es renovada y, am tal motiu, «Pink» us endressa la més coral de les salutacions y us fa ofrena dels seus entusiasmes, de les seves reflexions, de ses dolors... si a sa influència el vostre esperit se sent somogut per nobles y dolces inquietuts, «Pink» se donará per plenament satisfet.

Se han obert els cursos acadèmics. A l'Universitat, seguint la tradicional costum, s'ha fet l'inauguració am tota solemnitat; el Parainf presentava un aspecte verament brillant; doctes y sabis catedràtics, de paraula reposada, de pose seriosa, han pronunciat els discursos de rúbrica; els aplaudiments ressonaren per l'ampla sala; els favorecuts am premis extraordinaris, orgull dels bons pares, reculliren la seva alta recompensa en mitj de sorollosa ovació...

El bon ciutadà (?), el «senyor Esteve» contempla embadalit aquestes cerimònies y crén que és veritat allò de la «salvación de la patria, de la alta misión de la enseñanza», que han dit aquells senyors tan sabis. Y no's dona compte que no representen més que falsos oripells am que s'amaga la monstruositat de l'ensenyansa espanyola, notes d'externa brillantor que tapen sa miseria intelectual y material.

«Pink», ben al revés del bon burgés, no pot menys que indignarse al contemplar actes d'aquesta naturalesa, perquè sab y té motius prou fundats pera saberho, que l'ensenyansa que pomposament s'anomena «superior y universitaria» se redueix a una pura ficció, que la seva obra es casi bé negativa, que una bona part del seu professorat peca per insuficiència científica y ineptitud pedagògica, que 'ls locals no reuneixen cap condició higiènica, que estan orfes de material y que si d'ell se disposa s'ensenyia, tencat en un armari, an els deixebles sens que puguin manejarlo; que l'ensenyansa es purament passiva y que, en resum, pera no allargar-ho més, puig es materia que's presta a ser tractada am gran detensió, l'alumne surt dels centres oficials, havent perdut un temps preciós y havent-se assimilat una nimia part de les matèries que componen els programes escolars.

Lo únic que queda es lo extern, a lo qual se sacrificia tot: la nota brillant a fi de curs, les matricules d'honor, els premis extraordinaris, content y regositj dels bons pares de familia que satisfets exhibeixen al niño prodigio, y en definitiva, un titul acadèmic, que sollicitament s'enquadra en un marc magnífic, y que, am massa freqüència, no serveix pera res més que d'ornament domèstic. Segons la frase d'un escriptor, «hi ha molts metges sense malalts y molts advocats sense plets».

Amics meus: la regeneració d'Espanya será una eterna utopia, será un fantasma quimèric que perseguirem inútilment sens mai poguer assolirlo, si tots els espanyols no posém cor, energias y voluntat en la magna empresa de la reforma radical de l'ensenyansa.

Barcelona's disposa a homenatjar an el gran Morera.

Iniciada l'idea per «Catalunya Nova» fou recullida desseguida amb entusiasme per tots els elements que's preocupen seriosament de coses artístiques. Aquest acte será una justa vindicació. Catalunya deixá marxar an en Morera a América com a tants altres artistes.

Es diu que'l penediment es propi dels esperits nobles y elevats. Entouém, doncs, el «mea culpa» si ell ha de dignificarnos.

PINK.

Barcelona 11 Octubre 1911.

El Te-Deum y'ls funerals

Diuenge al matí, a la iglesia parroquial, se va celebrar el solemne ofici dedicat a Sant Sebastià y Sant Roch en acció de gracias per haver acabat l'epidemia que durant la primera quinzena de Setembre va flagellar la nostra vila, y acabat l'ofici se va cantar el solemne Te-Deum, en el qual hi va pendre part la capella de música y la secció d'homes de l'«Orfeó Vendrellenç», ab acompanyament d'instruments de corda y harmonium.

La gentada que hi assistí va ésser grandiosa, ocupant llocs en el presbiteri una nodrida representació de l'Ajuntament, el senyor Jutge de primera instancia del partit, municipal, actuaris y altres distingides personalitats representatives.

A l'endemà dilluns, se van celebrar els solemnes funerals en sufragi de las ánimas dels que moriren durant l'epidemia. L'altar major y presbiteri estaven severament endolats, de rigorós dol, veientse a l'altar al Sant Christ de les grans solemnitats.

Si gran era la gentada que assistí al Te-Deum, la que assistí als funerals pot dirse qu'era enorme, tant, que no recordem altre solemnitat religiosa que hagués omplenat tant excessivament la nostra iglesia. L'acte del ofertori va durar uns vinticinco minuts; havent ocupat la presidencia del dol el tinent d'Alcalde don Francisco Guitart, el Jutge de primera instancia don Ramon Franquet y'l municipal suplent don Joan Solé Pallarès.

L'absoluta final va ésser cantada pels mateixos elements musicals que cantaren el Te-Deum.

Foren els funerals un acte solemniat y commovedor, que feu veure moltes llàgrimes, éspecialment dels qui, en aquells dies de luctuosa recordansa, perderen algun ser estimat de llur familia.

Ab el mateix aparato solemniat, se van celebrar el següent dimars uns funerals per l'etern descans de la senyora Na Mercé Font y Cabot, cosina germana del digníssim senyor Rector de la parroquia y arxiprest del Vendrell, mossen Esteve Font, que fou una de las victimas de la epidemia, als quals assistí també nombrosíssima concurrencia, així com la majoria dels parrocos de l'Arxiprestasque, alguns dels quals havien assistit ja als funerals celebrats el dia avants.

Nostre compatriota jove Rector de la iglesia de Monistrol de Montserrat, mossen Joaquim Canís, va donar al final les gracias en una sentida y commovedora plática.

Els actes que tan breument acabem de ressenyar, a més del significat que cada hū en si té, dintre de l'ordre religiós y de la pietat esperitual, no hi ha cap dubte que n'han tingut també un altre de significat, un altre d'humanisme, de civilitat: vingueren a ésser com un homenatge d'agrahiment de la població tota dedicat al seu digníssim, al seu bondadós, caritatiu y abnegat senyor Rector, mossen Esteve Font. La presencia de la representació de la Corporació Municipal, de molt temps retreta oficialment dels actes religiosos, n'es bona mostra, y assistinthi comprendria que satisfeya un deure de gràtut, de companyerisme, que seria ben vist per tothom, a la persona que representa la autoritat eclesiástica en nostra vila, que en els dies de la terrible malvestat perque ha passat la nostra vila, tan altruista y heroicament se va portar, visitant malalts, els més miseriosos, perque en les cases dels podients poca cosa hi tenia a fer, portanthi, més que consols esperituals, la seva inagotable caritat.

Lluny de nosaltres l'idea de relatar fil per randa els actes de caritat y altruisme que'l digníssim senyor Rector va realisar durant la malehida marfuga; nó, no ho ferém, que aixó sería ofendre la seva modestia. Van ésser realisats en silenci, a la quicta, sense ostentació; ho saben els qui'n reberen consol, ho sab Deu, ho sab la vila tota, que'l veu ab respecte y l'admira y'l venera, y li diu:

Que Deu li concedeixi llargs anys de vida, pera poguer fer tan bones obres.

Voleu assegurar un capital pera l'obrer?
Suscriviuse a La Mutual Franco Española.

Representant en Vendrell y sa comarca:
P. Plana y Mañé.

Pel Vendrell

Pera'ls damnificats per l'epidemia

	Pessetes
Suma anterior.	64.914'02
Lluitem!... de Vilafranca del Penadés.	127'10
Empresa del envelat popular «Joventut de Calella», producte d'un ball de rams.	51'35
«Orfeó Tarragoní».	344'50
«Círculo Egarense», de Tarrassa.	100'
El Diluvio, de Barcelona.	298'50
Societat coral «La Llebra», de Sant Esteve de Castellar.	60'
Associació Republicana Popular de Gracia.	300'
La Publicidad, de Barcelona.	595'55
Antón Marimón, de Barcelona.	50'
Alcalde de La Masó y Josep Vallvé Olivé y Sebastià Banús Barberá del mateix poble.	35'
Ajuntament de Badalona.	100'
Producte d'una funció dramàtica organitzada per la premsa de Badalona.	599'65
Id. id. del Cine Mary, de Badalona.	129'20
M. R. G.	85'
Suma.	67.789'87

Las cantitats se van dipositant en compte corrent a la Caixa de Crèdit y Estalvi d'aquesta vila.

CRONICA

Ja ha plogut. Diumenge al matí van caure alguns forts xafech d'aigua, continuant després el dia emplujat, plovent a estones, com aixís mateix el dilluns, y també ahir a la matinada. Després de la llarga temporada de secada que hem passat, prou els hi convenia a las terras una mica de sahor, especialment pera pògner sembrar els cereals ab una mica de bonas condicions.

Se ha recullit la cullita de las garrofes que tot just ha arribat a una quinta part de la de ara dos anys, que va esser molt grossa. De preus encara tot just se'n parla; alguns corredors han ofert pagarlas a 17 rals quintà; però a aquest preu es difícil que n'arribin a fer compres d'importancia, puig la mateixa curtedat de cullita fa esperar se pagui la garrofa a preus més remuneradors.

La contractació sobre'l ví está quelcom encalmada, no apressantse tampoch els culliters a vendre al preu que's paga, que es a sis rals per grau y carga. Ab tot, sabem s'ha fet alguna compra a 26 pessetas carga.

La brisa se paga de 3 a 3'50 pessetas sach.

Fet venir per nostre amich don Jaume Carner, dimars estigué en nostra vila el senyor enginyer de la Companyia d'aigües de Dosrius de Barcelona a fi de fer el plan d'estudi de las obras que cal realisar pera la seguretat y conducció de las aigües que abasteixen nostra vila, en el lloch de son naixement.

Dit senyor enginer acompanyat de las Autoritats y altres personas, va trasladarse a la tarda a Tomoví, estudiant la forma y manera de portar a cap una tan trascendental millora.

Se han donat ja els primers passos, cal donchs, que's continuin ab fermesa y seguretat sense deixar l'obra de petja fins veurcla realisada.

Continúa fentse a la Casa de la Vila, mitjantsant la relació que's formá de familias necessitadas, la distribució de queviures a las mateixas, quina operació presideixen components del Ajuntament y de la Junta d'auxilis, ja que las duas entitats unidas son las que s'han encarregat d'aquest servei. Així se'ns demana que ho fem constar.

—L'aigua «CABREIROA» (Verin) es la mellor aigua de taula y la més pura; recomanada pels doctors que, delegats pel Govern, vingueren a Vendrell pera combatre la invasió colérica.

L'intelligent fotógrafo d'aquesta vila nostre amich Isidre Güixens, ha editat una colecció de postats, de recorts de la epidemia que ha sofert la nostra vila, que no duptem tindran bona acceptació, las quals se troban de venda en el taller del senyor Güixens y a la impremta de nostre setmanari.

Nostre company de Redacció R. Ramon y Vidales ha deixat de formar part de la Junta d'auxilis.

Trisol anticéptic y desinfectant.

Per conducte de nostre amich y company Joseph Gay, hem rebut de don Anton Marimón, del comers de cereals de Barcelona, la cantitat de 50 pessetas pera las necessitats de la epidemia de nostra vila, que hem entregat a la Arcaldia.

Mercés en nom dels favorecuts.

Al relacionar la setmana passada las cantitats rebudas en la Administració de nostre setmanari destinadas a dit objecte, tinguerem el descuit, que sentim de veras, de fer constar la rebuda d'una lliura esterlina, or, de nostre amich y compatriota'l famós billarista Isidre Ribas, que resideix al Cairo, Egipte.

Ab tot, nostres lectors pogueren veurerla relacionada en la llista general de suscripció.

A la avansada edat de 81 anys, dilluns va morir l'Arquebisbe de Tarragona, Doctor Tomás Costa y Fornaguera, qui ocupava tant alt càrrech desde l'any 1889.

Era fill d'una modesta familia de la vila de Calella, quina germandat s'havia dedicat casi tota a la carrera eclesiástica.

(E. P. D.)

Tomás Garcia Soto

Especialista en Sífilis y Nervis
Vias-Urinarias, Matriu, Electricitat, etc.
Horas: 12 a 1 y 6 a 8. Plasa dels Angels, 4, 1.º 1.ª—BARCELONA

Se'ns prega la inserció de la següent nova:

«L'Orfeó de Falset», el diumenge, primer Octubre, va donar un concert a benefici dels pobres d'aquesta vila y de la Riera, del qual resultá un benefici líquit de 175 pessetas, que segons acord de la Junta del esprestat Orfeó, se repartiren així: a la Caritat Cristiana d'aquesta vila 125 pessetas, y als pobres de la Riera 50 pessetas, quina cantitat destinada a nostra vila ha ingressat per mans de don Victorino Santamaria al fondo de la benéfica Associació, al objecte de ser aplicada segons desitjos de dita Junta. Remerciém a la Junta y socis del «Orfeó de Falset» en nom dels pobres d'aquesta vila y que Deu los hi recompensi ab escreix la bona obra».

Trisol es molt hígiénic pera la salut pública.

Durant el passat mes de Setembre, s'embarcaren en el port de Tarragona, 1.865 bocois, 991 botas, 449 mitjas, 234 quarts y 291 octaus de ví.

Están contents els que tornan del consell que'ls vam doná, que no beguessin altra aigua que'l gran Vichy Catalá.

De venda en la Confiteria de Pau Mata, carrer Alt número 13.

TARGETERIA de tota mena, en cartolines bristol, porcelana, marfil, mate, simil-tela, pergami y demés fantasies; Se confeccionan rápidamente en la impremta de Ramon Germans & Nebot.—Preus desde UNA pesseta al 100.

Joan Sas Construcció de tuberías de ciment

para conducciones d'aigua, gas, materias fecals y cables eléctricos

Cloacas, saffretjos y alcantarillas

Dipósits de totas cabudas, canals y canalons

Aquest material es el més resistent, aixís ho acreditan els molts treballs ab éll realisats Contractas especials segons cabudas.

Demanintse preus y details,

Carrer de Sant Gervasi, 40. — VILANOVA Y GELTRÚ

Representant en aquesta vila: Evaristo Julivert, fàbrica de mosaics, carrer del Dr. Robert.

Remitit

Si avants del 31 de Desembre

próxim ingressa V. en la **Mutuelle de France et des Colonies** anticipará d'UN ANY EL COBRO DE LA SEVA POLISSA.

Els resultats generals obtinguts el 31 d'Agost de 1911 per **La Mutuelle de France et des Colonies** en ses dugues rames, alcanzan la enorma xifra de:

1.047 millions 195.000 francs

y compta ab 436 507 associats

Aquest éxit extraordinari el deu **La Mutuelle de France et des Colonies** a la seguretat absoluta y excepcionals ventatjes que ofereix als seus partíceps.

Dita Societat constitueix pera tots, ab garantia en cas de mort, un CAPITAL en efectiu, el que permet crear UN DOT, una PENSIO ó una HERENCIA per entregas desde **6 pessetes** al mes efectuades durant 14 anys.

Pera informes dirigirse a la Direcció del Est d'Espanya: Plasa de Catalunya, 4 —BARCELONA, ó a don **Cayetá Dasca, Garrofas, 12.—Vendrell.**

Secció Oficial

Plasa Mercat.

Recaudació obtinguda en la Plasa Mercat desde'l dia 7 del passat al 13 del corrent mes: 68'70 ptas.

Caixa d'Estalvis

Imposicions verificadas en aquesta Caixa durant el diumenge

Dia 8 de Octubre de 1911

22 imposicions, important. 270' Ptas.
1 reintegros. 50'

Nota.—Se admeten giros sobre totas las plassas Prestams, dipósits, compra-ventas de valors y descomptes de cupons de tota mena.

Registre Civil.

Inscripcions verificadas en aquesta oficina.

Naiements.—Un nen fill de Francisco Armengol y Ramona Baldrís.

Defuncions.—Francisco Caral Solé, de 79 anys

Matrimonis.—Joan Huguet Cunillera ab Maria del Rosari Ventura.

IMPREMTA RAMON GERMANS Y NEBOT.—VENDRELL.

Eduardo Xalabarder

Metge Director del Sanatori antituberculós DE TARRASSA

Medicina general — Aparato respiratori TUBERCULOSIS

Consulta de 2 a 4 els dias feyners

Elisabets, 3, entressol 2.ª.—BARCELONA

VENDA

Una pessa de terra, de vuit dias de llaurar, situada en el terme de Santa Oliva y aprop de la carretera, viña, oliveras y camp, ab una caseta d'un pis y un pou ab aigua naixent.—Per informes a don Joseph Ferret, carrer Major, 32 baixos.

PRESTAMS

Hi ha pera prestar a primera hipoteca, de 5000 a 50000 pessetas.

Informará l'advocat d'aquesta vila D. Francisco Vidal y Socías, carrer de Sant Sebastià, 16, primer.

SE VENEN

las casas n.º 1 del carrer del Teatre y n.º 22 del carrer del Duch de la Victoria junt ab lo seu magatzem. Donará rahó Joseph Serra Bujons, procurador.

ANUNCIS

Francisco Escofet Sastre

Baixada, 5, pral. — VENDRELL

Poso en coneixement de ma distingida clientela y del públich en general haver rebut un variat assortit de genres alta novetat pera la present temporada d'hivern.

Confecció esmerada-Preus sens competencia

Gabans novetat desde 40 pessetas

SASTRERIA de Joan Boxadós
SUCESSOR DE GIL BOXADÓS

Grans existencias en géneros de estam y llana alta novetat per la temporada d'hivern á preus sumament reduits.

SANTA AGNA, 22. - VENDRELL

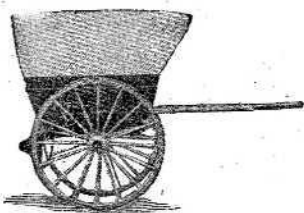
Trajos llana novetat desde 30 pessetas

Trajes únicamente á mida

Elegancia ——— Perfección

Arxivador Arnobars

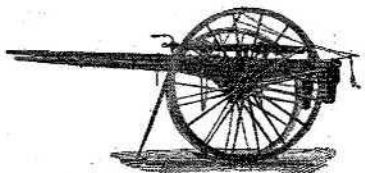
El més sencill y més práctic de tots ells
DE VENTA AL VENDRELL
Imprempta de Ramon Germans y Nebot

Taller de construcció de carruatges
DE TOTES CLASSES
ANTIGA CASA «GALÁN»

EMILI FIGUERAS

Carrer de S. Sebastià, (Muralla) 38
VENDRELL

FABRICA DE GUANOS

Primeras materias per abonos

GUANOS ESPECIALES
pera vinyas y cereals

Anton Trillas

Carrer de Montserrat. - VENDRELL

Fábrica de Legías Líquidas Higiénicas marca C. D.

Desinfectants y aromáticas

Garanteixo las Legías marca C. D. per estar elaboradas pel procediment modern sens substancias nocivas

Dipòsit de Productes Químichs

TRISOL BREA

Gran desinfectant —
Ventas al per major y al detall

CAYETANO DASCA Carrer de las Garrofas, 12. - VENDRELL